

POLITIZACIJA KATOLIČKE RELIGIJE U HRVATSKOJ

Piše: doc.dr. Pavle Vukčević
Udruženje "Naša Jugoslavija"
e-mail: pavle.vukcevic@gmail.com

Opći religijski principi građanske (civilne) religije, koji trebaju biti osnova građanskih vrijednosti i vjerovanja, na kojima se gradi pravedna zajednica jednakih ljudi, su: poštovanje Boga, vjera u pravednost njegovog suda, nagrada vrline i kažnjavanje poroka te isticanje vjerske tolerancije. Nasuprot toga stoji politička religija koja ima totalitarnu prirodu, jer se njeno djelovanje rasprostire na svim nivoima, ličnog, kulturnog, moralnog i političkog života političke zajednice. Proizvod totalitarnih političkih sistema se oslanja na karizmatiskog vođu putem agresivne ideologije, poseže za provjerenim metodama mitologizacije političkih vrijednosti. Netolerantnost je primarna i osnovna karakteristika političke religije.

Analizom hrvatskih društvenih odnosa, dolazimo do saznanja da je katolička religija sudjelovala, i da sudjeluje, u političkoj stvarnosti kao faktor nacionalnog identiteta, uvučena u sve pore društva što joj je osiguralo i zajamčilo dominaciju u društvu. Kad god se pojavi spor u vezi sa moralnim normama (seks, razmnožavanje, pobačaj, homoseksualizam, odgoj i obrazovanje, vjeronauk), religijski čelnici katoličke crkve su istaknuto zastupljeni u raspravama, na radiju, televiziji i štampi. U pravilu uvijek sa prijetećim stavovima, spremni da pozivaju vjernike na otpore i prijete blokadom političkog sistema.

Vjerske vođe duboko su svjesne ranjivosti dječjeg mozga i važnosti toga da indoktrinacija počinje rano. Isusovačko hvalisanje „...daj mi dijete u njegovih prvih sedam godina i ja ću ti dati čovjeka...“, sa stanovišta humanizacije mlade ličnosti zlokobno je i otrcano. Osobama koje kontroliraju - katoličkoj crkvi u Hrvatskoj - osnova je djelovanja nadzor i utjecaj na ono što uče mladi i što doživljavaju - što vide, čuju, misle i vjeruju. Na taj način se želi odrediti budući smjer razvoja društva.

Katolička religija u Hrvatskoj zastupa učenje da je izravno ubijanje fetusa uvijek nemoralno. Prije treba žrtvovati život majke, ili život i majke i djeteta, nego pobaciti. Ali kada je silovana časna sestra, pobačaj se smatra opravdanim. Odbacuju, da je reguliranje rođenja stvar osobne odgovornosti i da to nije smrtni grijeh.

Mnogi od onih koji se najvatrenije bore protiv oduzimanja života, također više nego uobičajeno voljni su oduzimati živote odraslim ljudima. Katolička religija ne shvaća mučne probleme mladih i ne razumije njihove seksualne brige svojstvene dobu sazrijevanja, ne prihvaća i ne prepoznaje znakove puberteta, neuravnoteženosti, uznemirenosti, protestna držanja, način i potrebu održavanja objektivne discipline, kao što nije u stanju da evoluiru zanimljivost, sadržajnost, formu, metodološki, didaktički, andragoški i psihološki odgoj i obrazovanje.

Katolička crkva u Hrvatskoj usmjerava, putem vjeronauka, mlado biće prema Bogu, tražeći od njega ljubav, kao da djeca sa druge strane ne prepoznaju vrijednost svojih roditelja koje krasi veselost, odlučnost, briga, dobrotu i ozbiljan stav i odgovornost prema životu svoje djece.

Crkva nastoji da dobije pravnu osnovu za diskriminaciju homoseksualizma tvrdeći da je to borba za građanska prava "... ako me pokušate spriječiti da vrijeđam homoseksualce, kršite slobodu religijskih predrasuda, a time kršite i slobodu vjere...". "Homoseksualni brakovi, su" kaže papa "prijetnja za mir u svijetu".

Pri svemu tome crkva se poziva na Bibliju (iz nje crpi religijsku snagu), ali Biblija je možda privlačno i pjesničko djelo, dočim nije vrsta knjige koju smijemo dati djeci da na temelju nje oblikuju svoj moral. Konkretnije rečeno, imaju li djeca koja drže Bibliju nadahnućem za „dječju moralnu ispravnost“ uopće ikakvu predodžbu o tome što je zapisano u njoj?

Dosadašnja istraživanja ne podupiru uvriježeno mišljenje da je religioznost (religijski odgoj od vrtića do akademije znanosti u Hrvatskoj) u pozitivnom odnosu s moralnošću. Religijske apologete tvrde, da samo religija (kroz vjeronauk) može pružiti osnovu za odlučivanje o tome što je dobro za hrvatsku naciju.

Nakon što će malo predahnuti, crkva će krenuti u borbu protiv ateista, jer za Katoličku religiju, ateisti se ne smiju smatrati građanima niti domoljubima. „Naš cilj je“, kaže crkva, "kršćanska nacija, imamo biblijsku dužnost, pozvani smo od Boga da osvojimo ovu zemlju. Ne želimo ravnopravnost, ne želimo pluralizam." Bog i domovina su nepobjedive ekipe, oni ruše sve rekorde u ugnjetavanju.

Odgovor ateista je: Zato što nema Boga jedino dobro koje čovjek poznaje je sreća, stoga je i najveće dobro činiti ono što nekoga čini istinski sretnim.

Kada će Katolička religija u Hrvatskoj početi izvlačenje iz intelektualnog, terminološkog i religijskog geta i početi se boriti protiv zabluda, lažnih učenja i opasnih nazora? Kada će prihvatiti svakog čovjeka onakvog kakav on uistinu jest, s njegovim slabostima i manama, nikoga ne osuđivati, inkvizitorski ispitivati i ne polaziti od sakralne pozicije moći?